

INFORMACIJOS

HANNOVER-KLEEFELD, HEGELSTRASSE 6 – TELEFON 51954

Nr. 29 /52/

1953 m. liepos 15 d.

PLB Vokietijos Krašto Valdybos
Informacijos yra savaitinis
Krašto Valdybos organas, skiriamas
tik spaudai, rankraščio teisėmis.

Redakcijos, pasinaudojančios čia
dedamomis žiniomis ir straipsniais,
maloniai prašomos nurodyti šaltinį:
PLB Vok. "Informacijos".

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ VOKIETIJOJE

-- ŠVEICARIJOS RAUDONOJO KRYŽIAUS Vaikų Globos skyriaus Berne Įgaliotinė, p-lė R. Kohler, Krašto Valdybos nario, p. Lukošiaus, lydima, aplankė nupirktus Vasario 16 Gimnazijai namus Hüttenfelde. Liepos 12 d. ji lankėsi Vokietijos Krašto Valdybos būstinėje Hannoverijoje, kur, ilgame pasikalbėjime su Valdybos pirmininku, p. Pr. Zunde, ir Valdybos bendradarbiu, p. A. Makarsku, susipažino su lietuvių švietimo ir auklėjimo problemomis. Ji pareiškė, kad gavusi labai palankų vaizdą ir laikanti lietuvių pastangas vertas visokeriopos paramos. Ji pažadėjo ta prasme padaryti Šveicarijos Raudonojo Kražiaus Valdybai pranešimą. Nors Įgaliotinė negalėjo duoti konkrečių pažadų, reikia tikėtis, kad Šveicarijos Raudonasis Kražius skirs gimnazijos bendrabučio įrengimui pašalpą.

-- LIETUVIŲ REZISTENCINĖS SANTARVĖS Detroito II-as Skyrius praneša Vokietijos Krašto Valdybai liepos 6 d. raštu:

Įvertindami Jūsų tikslą lietuviško jaunimo auklėjimo ir mokymo bare ir solidarizuodami gimnazijos rūmų užpirkimui, š.m. birželio 21 d. suruošėme gegužinę, kurios pelną \$ 228,55 pasiuntėme per vietos Balfo skyrių Tamstoms.

Jūsų

Pranas Stanionis
Skyriaus Valdybos Pirmininkas

Juozas Jeneckas
Skyriaus Valdybos Sekretorius

Vokietijos Krašto Valdyba aukotojams reiškia Vasario 16 Gimnazijos ir savo vardu nuoširdžią padėką.

-- HANNOVERYJE MIRĖ ROMAN BLENSKI, NCWC juridinis patarėjas, lenkų atstovas Užsieniečių Pabėgėlių Centrinėje Sąjungoje ir jos generalinis sekretorius.

Vokietijos Krašto Valdybos iniciatyva Sąjungos vardu padėtas ant jo kapo vainikas. Liepos 13 d. jo laidotuvėse lietuviams atstovavo p. Pr. Zundė ir p. L. Kalinauskas. Laidotuvėse dalyvavo lenku, latvių ir jugoslavų atstovai.

-- LENKŲ CENTRO KOMITETO nariai, su pirmininku Zawalicz-Mowinski, lankėsi liepos 13 d. Vokietijos Krašto Valdybos būstinėje ir aptarė su p. Pr. Zunde, kuris yra Užsieniečių Pabėgėlių Centrinės Sąjungos išdininkas, Sąjungos tolimesnę veiklą bei naujo generacinio sekretoriaus, vieton mirusio Blensio, rinkimą.

-- MUNSTERIO LIETUVIŲ SENIŪNIJOJE pajudėjo emigracijos reikalai. Gegužės mėn. emigravo į Australiją I. Pranckevičiūtė, o dar 4 šeimos gavo vizas į Kolumbiją. Vietos lietuviams labai padeda seniūnas Dr. A. Dulskas, tvarkydamas jiems emigracijos formalumus, atstovaudamas lietuvius vokiečių ir emigracijos įstaigose ir net rašydamas jiems laiškus.

Dr. A. Dulskas yra jaunosios kartos lietuvis, šiemet gavęs medicinos daktaro laipsnį, atsidėjęs ir su pasišventimu dirbęs savo mažos lietuvių bendruomenės labui. Seniūnijoje veiklus ir dar vienas medicinos studentas V. Kurgonas, savo studijas finansuojąs dirbdamas atostogų metu sunkų fizinį darbą Bochumo metalo fabrike, bet šalia savo sunkaus darbo ir studijų neatsisakydamas dalyvauti ir lietuvių visuomeniniame darbe.

-- AUGSBURGE ATNAUJINAMAS LIETUVIŲ PAMINKLINIS KRYŽIUS, dėl kurio Dr. Marcilionis tarėsi su miesto statybos įstaiga ir kunigaikščio Fuggerio architektu, inž. K. Fend. Eksperto-menininko Nothoferio padaryta kryžiaus atnaujinimui šamata yra 790,-DM sumos. Iš Amerikos lietuvių gauta aukų 250,- DM. Dr. Marcilionio susitarimu, kunigaikščio Fuggerio turtų administracija imasi kryžiaus atnaujinimą atlikti savo lėšomis, jei jai bus pervesta 250,-DM Amerikos lietuvių auka. Administracija tokiu būdu pati pridėtų kryžiaus atnaujinimui apie 500,-DM.

-- AUGSBURGO APYLINKĖS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS susirinkime liepos 5 d. pirmininkavo, vieton susirgusios p. Augustaitienės, V-bos sekretorius Kapteinis.

Susirinkime p. inž. J. Augustaitis laikė paskaitą tema "Lietuvių būklė politinėje eigoje". Paskaitoje plačiai nušvietė didžiųjų politikos gaires, nurodydamas Didž. Britanijos politikos doktriną, siekiančią jėgų lygsvaros ir įtakos zonų pasidalinimo. Amerikos politinė doktrina esanti idealistinė, laisvės principais pagrįsta, su praktiško ekonominio gyvenimo įtaka į tuos principus, kai kur siekianti kompromisų. Sovietų politika, siekianti užvaldyti pasaulį, visiems gerai žinoma.

Baigdamas, prelegentas kalbėjo apie Vokietijos suvienijimo politiką ir kas iš to gali išeiti.

-- BOMBOS DIEPHOLZO PELKYNuose sukėlė nerimą lietuvių stovyklos ir vietinių gyventojų tarpe. Senojo metalo rinkėjai pelkynuose surado 20 vokiečių armijos liepsninių bombų, 1,2 metrų ilgio ir

40 cmt. storio. Bombose yra lengvai užsidegantis skystis, skiriamas gaisrams palaikyti subomborduotose vietovėse. Rinkėjai, nežinodami jų pavojingumo, ėmė ardyti bombas, o jų metalinius gaubus rinkti pardavimui. Sužinojusi apie tai, policija ir gaisrininkai užtvėrė pavojingą plotą ir ėmėsi saugumo priemonių, nes pelkynuose guli milžiniški sauso torfo kiekiai.

ŽEM. SAKSONIJOS PATARIAMOSIOS TARYBOS POSĖDIS

Liepos 14 d. Vidaus Reikalų Ministerijoje įvyko Patariamąsios Tarybos posėdis, kuriame dalyvavo ministerijų, tarptautinių organizacijų, vokiečių šalpos draugijų ir bažnyčių bei tremtinių atstovai. UN Augštąjį Komisarą atstovavo Mr. Pearman-Wilson. Lietuvius atstovavo p. Alf. Makarskas.

Pirmininkaujantis, vyr. valstybės patarėjas Dr. Geffers, pranešė susirinkusiems, kad skiriamas kitoms pareigoms ir todėl šis posėdis yra paskutinis jam dalyvaujant. Pažymėtina, kad Dr. Geffers santykiai su lietuvių grupe nuo pat perėmimo tremtinių vokiečių globon buvo ypatingai glaudūs ir nuoširdūs. Dr. Geffers augštai vertino lietuvius, jų organizuotumą ir pastangas dirbti savo bendruomenės labui, nekartą viešai iškeldamas lietuvių vardą, o savo potvarkiais daug kur lietuviams padėdamas, ypač steigiant Vasario 16 Gimnaziją.

Istaigų ir labdaros organizacijų atstovų pranešimai iškėlė labai liūdną benamių užsieniečių būklę stovyklose. Organizacijos stovyklose veikia per savo globėjus, organizuoja kai kur jaunuomenei profesinius kursus, rūpinasi išmokyti vokiečių kalbos, ragina vietas dvasiškius palaikyti su užsieniečiais asmenišką kontaktą ir jiems kiek galint padėti. Visuose pranešimuose buvo skaudžiai nusiskundžiama užsieniečių apatija, jų visišku sustingimu.

Kadangi viena iš didžiausių kliūčių užsieniečiams čia įsikurti yra kalbos nemokėjimas, tai tokiems kursams buvo nesigailima lėšų ir pastangų. Deja, užsieniečiai neparodė nė mažiausio noro tuo pasinaudoti. Tokiame didžiuliame Braunschweigo lageryje su 1500 gyventojų atsirado vos 10 norinčių mokytis vokiečių kalbos. Ta pati laikysena pastebima ir profesinio lavinimosi kursuose. Pačių užsieniečių atstovai nurodė, kad viena iš tokios apatijos priežasčių yra viltis išemigruoti. Jie reikalavo aiškesnės emigracinių įstaigų politikos, kad žmonės be reikalo nebūtų suvedžiojami neįvykdomomis viltimis.

Darbo įstaigos atstovė, p-lė Dr. Rössler, pavaizdavo liūdną tremtinių padėtį jų nesveikatingumo ir nedarbingumo atžvilgiu. Iš 11.000 Žem. Saksonijoje gyvenančių užsieniečių tegalima skaityti darbo jieškančiais vos 2.500. Iš tų 2.500 turinčių geresnių vilčių darbo gauti tėra 1.100, bet ir iš jų visu 100% darbingų irgi yra nedidelė dalis.

Dr. Geffers pabrėžė, kad kai kurioje nors stovykloje giliau susipažįstama su gyventojų sociologine struktūra, tai gaunamas tiesiog pasibaisėtinas vaizdas. Vis dėlto bus stengiamasi gerinti užsieniečių būklę dviem būdais: kolonijų statyba ir perkėlimu darbingesniųjų į darbo atžvilgiu palankesnius kraštus. Statoma bus 220 butų, Oldenburge pabaltiečiams 60 butų, Osnabrücke 60 butų,

nes ten darbo sąlygos yra geros, Diepholze specialiai lietuviams 18 butų ir kitur. Ta proga paminėjo jau skubų Diepholzo stovyklos likvidavimo reikalą. Išsikėlus lietuvių gimnazijai, likusius lietuvius tikimasi sutalpinti į 18 butų. Bus statomi normalūs socialinės statybos tipo butai, o nuomos išmokėjimo palengvinimui į vieną butą dedamos dvi šeimos, jeigu tas bus galima.

Sveikatos, ypač džiovininku globos srityje, bus einama prie geresnių patalpų parengimo džiovininkams ir jų sukonzentravimo, kad ir tos pačios stovyklos ribose. Kadangi prievarta juos sutalpinti tokiose patalpose šiuo metu negalima, bus išleistas atitinkamas įstatymas, kuriuo bus apsaugoti sveikieji nuo apkretimo, o ligoniai bent tam tikruose rėmuose izoliuojami.

Britų zonos 61 ligoninėje šiuo metu gydomi 440 užsieniečiai. Jų gydymo sąlygos yra geros, bet juos atleidus iš ligoninės sąlygos pasidaro daug kur visai nepakenčiamos. Dr. Geffers prašė jam tokius atsitikimus pranešti, nes bus stengiamasi kiekvienu atveju padėti. Ateityje bus rengiamos tokiems silpnos sveikatos žmonėms ypatingos patalpos. Bet antra vertus, yra neleistina, kad ypač senesnio amžiaus džiovininkai veržiasi gyventi su savo vaikais, juos tokiu būdu statydami pavojun užsikrėsti.

Švietimo srityje buvo nurodyta, kad visoje eilėje stovyklų bus panaikinti tautiniai vaikų darželiai ir įvesti vokiškieji. Taip pat visur bus einama prie vokiškų mokyklų steigimo. Visos suminėtos ta proga stovyklos neturi lietuvių gyventojų ir todėl lietuviai šių priemonių ypatingai nebus paliesti.

Kalbėdamas emigracijos reikalais, UN atstovas, Mr. Pearman Wilson, prašė užsieniečių įsidėmėti, kad emigracijos periodas jau pasibaigė ir dabar reikia stengtis vietoje įsikurti. Taip pat pabrėžė, kad priimantieji užsieniečius kraštai nesilaikė žmoniškumo, bet tik naudos principo. Dabar pasireiškęs Kanados nenoras įsileisti artimiausius gimines, imant tik darbinguosius, bus sutramdytas. Dr. Geffers pareiškė, kad Bremeno kraštui pavyko rasti kelius emigracijai šalia išsenujų kvotų. Šitie keliai bus išstudijuoti ir Zem. Saksonijos stovykloms bus nurodyta, kaip pasinaudoti papildomomis emigracijos galimybėmis. Bet ir tai bus tik pavieniais atvejais išnaudojama, todėl užsieniečiai turi įsidėmėti, kad emigruoti vilčių nėra ir reikia derintis prie krašto sąlygų ir kurtis kiek įmanoma vietoje.

Tremtinių atstovams prašant /latviams/, buvo plačiau išdėstytos Vokietijos pilietybės gavimo sąlygos. Pabrėžtina, kad išgyventas Vokietijoje laikas, dėl ypatingų pokario Vokietijos sąlygų, neduoda jokių automatiškų teisių į pilietinimą. Kiekvienas pilietinimo atvejis bus svarstomas individualiai, o pilietinimui būtinos sąlygos yra: 1/nesuvaržytas sugebėjimas dirbti /unbeschränkte Geschäftsfähigkeit/, 2/ištikimybės liudijimas, 3/turimas butas, 4/sugebėjimas išlaikyti darbu save ir šeimą, vadinasi ekonomiškai savarankiškumas, o ne pragyvenimas iš pašalpų, 5/saugumas valstybei, pav. nekomunistinis nusistatymas, 6/demokratiškas nusistatymas, 7/pakankamai augštas kultūrinis lygis ir savaime suprantamas vokiečių kalbos mokėjimas, mokėjimas skaityti ir rašyti, 8/sveikatingumas.

Nors kaip tik užsieniečiams tremtiniams daugeliu atvejų šitos sąlygos neįvykdomos, vis dėlto tam tikrą palengvinimą atskirais atsitikimais duoda benamių užsieniečių teisių normavimo įstatymo 21 paragrafas, kuriuo nusakoma, kad gali būti atsižvelgta į ypatingą tokių užsieniečių padėtį.

PRANCŪZIJOS BENDRUOMENĖS ATSTOVŲ O. BAČKIENĖS PRANEŠIMAS

PLB Europos bendruomenių pirmininkų suvažiavime

PLB Francūzijoje tebėra organizavimosi stadijoje, bet ne dėl lietuvių nepaklusnumo, nesutarimo ar dėl veikiančios L.Š. Draugijos Francūzijoje interesų nesuderinimo su PLB tikslais.

L.Š. Dr-ja, kaip didžiausia Francūzijoje organizacija ir oficialiai veikianti nuo 1944 m., jau 1950 metais buvo sušaukusi Francūzijos lietuvių sąskrydį ir sudariusi Francūzijos LOK'ą. Dėl įvairių kliūčių - emigracinių, administracinių ir juridinių - atsistatydino. Lietuvių Išlaikymo Tarnybos valdytojui pasiūlius, buvo sudarytas naujas LOK'as, kitaip tariant L.Š. Dr-jos Valdyba apsiėmė eiti LOK'o pareigas. Dabar jau ruošiamos rinkimų taisyklės ir yra apsispręsta praveisti PLB Tarybos ir garbės teismo rinkimus liki šių metų rudens. Tenka pastebėti, jog PLB vardu jau dalyvaujame Tarptautiniuose Sąjūdžiuose, kaip M.M.M., Entente Mondiale des Femmes etc.

Žinoma, PLB Francūzijoje vargai nesibaigs su rinkimais. Po rinkimų kils jos legalizavimo reikalas.

PLB Francūzijoje veikti be leidimo nebūtu jokios prasmės, nes ji negalėtų vadovauti visuomeniniam lietuvių gyvenimui ir atlikti savo funkcijų.

Praktiškai L.Š. Dr-ja Francūzijoje apima ir vairuoja veik visą visuomeninį, kultūrinį Francūzijos lietuvių gyvenimą ir net politines manifestacijas globoja ir organizuoja, bet niekuomet jina nėra susilaukusi dėl to kokių nors trukdymų ar perspėjimų.

Francūzijoje veikia Lietuvių Katalikų Misiija Francūzijoje, Lietuvių Sąjunga Strasburge, Lietuvių Federalistų Sąjunga prie Francūzijos Krikščionių Darbininkų Konferencijos veikiančią Lietuvių Darbininkų Sekciją, bet pastaroji jau veikia Prancūzų išvardintose Konferencijos rėmuose ir kontrolėje. Visi kiti lietuvių sambūriai, apie kuriuos kartais minima spaudoje, veikia be leidimo ir oficialiai negali pasireikšti, išskyrus Lietuvių Studentų Paryžiuje Sekciją, kuri veikia L.Š. Dr-jos globoje.

Francūzijoje, pagal esamą pas Lietuvos Atstovą kartoteką, priskaitoma dar apie 1500 lietuvių, Lietuvos piliečių /skaitant su šeimomis/. Jų tarpe lietuvių ir lietuvių kilmės yra apie 1200 asmenų. Iš seniau emigravusių į Prancūziją /nuo 1911 m./ yra 650, pabėgėlių emigravusių į Prancūziją /po 1944 m./ yra 550 ir Paryžiuje ir jo apylinkėse yra apie 325, o provincijoje yra išsiblaškę visi kiti lietuviai. Kiek stambesnės lietuvių kolonijos yra Meurthe et Moselle, Mose lle, Nord, Pas de Calais, Calvados, Isere, Rhone, Haut Rhin /Mulhouse'oje ir Thann/, Bas Rhin /Strasburge/, Alpes Maritimes departamentuose. Kituose departamentuose yra lietuviai išsiblaškę po vieną kitą šeimą, ar paskirai gyveną. Pagal profesijas, dauguma lietuvių yra fabriku darbininkai, angliakasiai, žemės ūkio darbininkai. Biuruose dirbančių yra tik keletas lietuvių. Intelektu, baigusiu augštąjį mokslą, tėra tik apie dvidešimt: jų tarpe yra trys kunigai, viena gydytoja, du profesoriai, penki juristai, kiti gilina studijas, rengia doktoratus. Studentų Prancūzijoje yra: Paryžiuje 12, Strasburge - 8, Nancy - 1, viso 21. Me-nininkų dabar yra trys.

Lietuvos Laisvinimo darbe Prancūzijos lietuviai visi labai gyvai pasireiškia ir jautriai atsiliepia į kiekvieną atsišaukimą. Daugumoje lietuviai yra dar gana patriotiškai nusiteikę. Visuomet jie gyvai prisideda prie Tautos Fondo rinkliavų, o kiek įmanoma, sakysime studentams vadovaujant, surengiamos ir tautinės reprezentacijos - tautišku šokių ar chorų pasirodymai, dalyvaujama tarptautiniuose judėjimuose, organizacijose.

Apskritai, lietuvių išsikūrimas Prancūzijoje dėl materialinių sąlygų ir svetimšalių darbą tvarkančių potvarkių yra labai sunkus. Kaip jau matyti iš lietuvių profesinio pasiskirstymo Prancūzijoje, laisvose profesijose dirbančių yra vos keletas. Dėl to beveik visi inteligentai pabėgėliai, kurie buvo patekę į Prancūziją, emigravo, o darbininkų dauguma taip pat nori dar emigruoti. Socialinio draudimo srityje svetimšaliai Prancūzijoje traktuojami lygiomis su prancūzais, bet yra du suvaržymai: svetimšalių šeimos negauna vaikų gimimo proga premijų ir neturi pirmenybių darbo bei buto gavimo srityje. Šalia to, kiekviena įmonė tegali priimti svetimšalių darbininkų tik tam tikrą nuošimtį /7%/. Tik anglių kasyklose ir žemės ūkyje dirbantiems nėra apribojimų.

Uždarbiai Prancūzijoje yra nedideli. Darbininkai tuždirba daugiausiai ligi 35.000 fr./apie 100 dol./. Šioji suma yra reikalinga būtinai, kad šeima galėtų galą su galu suvesti. Sutaupų padaryti lietuviai negali, nors ir rimčiausi asmens bebūtų ir taupiausiai gyventų. Šalia algų, Prancūzijoje dirbantieji gauna dar šeimos priedus, kurie žymiai palengvina dirbančiųjų būklę. Pav. už pirmą vaiką gaunama pagal gyvenamą rajoną ligi 8.000 fr., už du vaiku ligi 15.000, o už tris ligi 22.000 fr. Šeima turinti šešis vaikus gauna daugiau šeimos priedų, negu šeimos tėvas uždirba.

Šiais metais Prancūzijoje, ypač Paryžiuje pradeda siausti nedarbas. Kiekvieną mėnesį turime maždaug po penkis šešis bedarbius ir jais dažniausiai yra asmenys, kurie nedarbo paramas tvarkančių nuostatų yra aplenkiami.

Nedarbas šiemet skaudžiai buvo palietęs net buvusius lietuvius legionierius. Kadangi santaupų neturima, tai ypač stengiamasi lietuviams padėti ligos ir nedarbo atvejais tiek per L.Š. Dr-ją, tiek per BALF'ą.

Turint galvoje visokius sunkumus Prancūzijoje įsikurti, Prancūzija yra lyg pereinamas punktas, iš kur dauguma jau emigravo, o kiti rengiasi emigruoti. Pastaruoju laiku rengiasi emigruoti ne vienas lietuvis vedęs prancūzė, nes gali išvykti pagal Prancūzijos kvotą į JAV gana greit, per 6 ar 8 mėnesius.

Atrodo, jog Prancūzijoje beliks tik senieji emigrantai, o naujieji - dauguma buvusių legionierių, kurie dėl pirusios sveikatos gauna šiek tiek pensijas ir turi pirmenybių darbo gauti.

Lietuvių nutautėjimo reikalas Prancūzijoje yra gana ryškus, ypač senesiuose emigrantuose. Taip Villerupte, prie Caen, kur yra apie 60 lietuviškų šeimų, vaikai jau daugumoje nebemoka lietuviškai. Tik naujai atvykę pabėgėliai, BALF'o paramos, L.Š. Dr-jos veikla organizuojant savo skyrius, platinant spaudą, leidžiant biuletenį yra smarkiai prisidėję prie to, kad yra sustabdomas nutautėjimas ir atgaivinamas lietuviškas solidarumas, vieningumas bei pažadinta tautinė savigarda.

IŠ VOKIEČIŲ SPAUDOS

-- Žinomas ir senas Nienburgo-Stolzenau apylinkės vokiečių laikraštis "Die Harke", liepos 8 d. rašo apie lietuvių jaunimo stovyklą Steyerberge. Nupasakodamas apie pačią stovyklą, taip pat plačiau nušviečia lietuvių tremties vargus, jų organizavimąsi ir užjūrio lietuvių paramą saviems Vokietijoje. Pabrėžiamas skautų lietuvių gražus sugyvenimas su vokiečių skautais. Toliau kalbama apie lietuvių senas tradicijas, pasireiškusias ir stovyklą rengiant bei puošiant, apie lietuvių dainas ir šokius.

-- Daugelyje vokiečių laikraščių duodamos žinios apie Lietuvą ir lietuvius trimis serijomis: VLIKO atsišaukimai Birželio 14 proga bei Birželio 14 minėjimai, pabaltiečių išspėjimai dėl sovietų politikos klastingumo ir Lietuvoje vyriausybėje ir kompartijoje vykstantieji pakitimai ar valymai.

-- "Nürnbergger Zeitung" birželio 24 d. duoda stambia antrašte pranešimą, kad Pabaltijo kraštai ir toliau lieka uždaryti, nors šiaip Maskva svetimiesiems diplomatams suteikusi kelionių palengvinimų, nuimdama kai kuriuos šaltojo karo metu įvestus suvaržymus. Svetimtaučiai gali dabar nevaržomai keliauti į Kijevą ir Minską, į Krimą, be Sevastopolio, beveik visa Volga, vidurio Sibirian ir traukiniu iki Vladivostoko, bet ne į pasienio sritis.

-- "Neue Züricher Zeitung" birželio 26 d. ilgesniu straipsniu, su dviejų Diepholzo lietuvių berniukų nuotrauka, kalba apie Vokietijos Krašto Valdybos Diepholze išlaikomą bendrabutį, apie jo perkėlimą į Hüttenfeldą ir kviečia šveicariečius priimti tuos vaikučius vasaros savaitėms pas save, kol bendrabutis bus perkeltas į naują vietą.

-- Vokiečių spauda atkreipė didelį dėmesį į Pabaltijo radiofonų išjungimą. Žinios duodamos antraštėmis: "Penki radiofonai nutilo", "Įtartina tyła", "Pabaltijo radiofonai išjungti", o "Hamburger Echo" liepos 6 d. didele antrašte duoda spėjimą: "Sukilimas Pabaltijy".

-- Vokiečių profesinių sąjungų laikraštis "Welt der Arbeit" liepos 3 d. duoda didelį ir gražų straipsnį apie lietuvius ir jų Vasario 16 Gimnaziją, antraštėje pasakydamas, kad Rennhofo pilis taps laisvosios Lietuvos gimnazija ir kad joje mokomas dalykas yra "Laisvė". Paduodama taip pat naujų namų nuotrauka.

-- "Donau Kurier" liepos 7 d. plačiu straipsniu nurodo pabaltiečių troškimą grįžti į savo laisvąją tėvynę, jų nepasitikėjimą Malenkovo era ir tremtyje esančių pabaltiečių politinę veiklą. Straipsnyje nupasakojamos sovietų deportacijos, pasipriešinimas sovietams, bausmės ir kančios, kurias pabaltiečiai tėvynėje turi pakelti. Pabaltiečiai tremtyje turi kontaktą su visomis vyriausybėmis. Straipsniui medžiaga paimta per Pabaltiečių Tarybos Stuttgarthe suruoštą spaudos konferenciją.

-- "Hunsrückger Zeitung" liepos 6 d. keturių skilčių straipsniu apie "Pabaltijį prieš 13 metų" nupasakoja Pabaltijo kraštų okupacijos eigą, sudarytas Pabaltijos valstybių su Sovietais /ir jų sulaužytas/ sutartis, sovietų spaudos ir pareigūnų pareiškimus ir vakarų valstybių protestus.

